

Program

- + Præludium
- + Velkommen v/bedemanden
- + Fællessang
"Noget om kraft"
- + Lisa Ekdahl:
"Med kroppen mot jorden"
- + Stig siger et par ord
- + Meditation til Vivaldis "Vinter"
- + Tak fra familien
v/ Vibe og Stig
- + Afsked

Kisten bliver stående i kapellet
Udgang til
"Som et strejf af en dråbe"
Højtideligheden slutter ved kapellet

Noget om kraft

Tekst: Halfdan Rasmussen, 1958

Mel : Fløjsgræs og Anemoner

Med store undrende øjne går jeg,
Hvor anemonerne lyser hvidt.
Og midt i forårets lysvæld står jeg
og ser mod himlen og spørger blidt.

Hvem opfandt lærken og nattergalen ?
Hvem satte knopper på birk og bøg ?
Og hvem bestemte, at netop svalen
sku' være svale og gøgen gøg ?

Hvad er det dog for en slags reflekser
der kalder pindsvin og tudse frem ?
Og hvem er det, der går rundt og hekser
i Horbæk, Tarm og Jerusalem ?

Thi alle steder er samme under
og samme kraft, som gør sjælen stum.
Og alle vegne går folk og grunder
på livets dybe mysterium.

Men ingen svarer fra skjulte egne
og gi'r os grundig og god besked.
så jeg må svarer på andres vegne
og formulere, hvad ingen ved.

Jeg tror, der ligger et barn dybt inde
i alle levende ting, der gror.
et barn, der er som en fuglevinge,
en lille gud, der er evig stor.

Han er i regn og hvor støv må tørste,
i vandets rislen. I træets saft,
i al det mindste, i al det største.
Den mindste enhed. Den største kraft.

Jeg tror, han danser i altings hjerte,
jeg tror, han hviler i al tings vækst.
Og alle underes under er det,
at han er ordløs og altings tekst.

Han er i spurvenes sang i hækken,
i solsortfløjt og i hundeglam.
Og hvis De lytter til tudsens kvækken
og lammets brægen, så er det ham.

Han er i regn og hvor støv må tørste,
i vandets rislen. I træets saft,
i al det mindste, i al det største.
Den mindste enhed. Den største kraft.

Hør, blæsten synger din sang, veninde !
Se, træet blomstrer på barnets bud !
Jeg tror, der lever et barn dybt inde.
en kraft, som aldrig kan drives ud.

Judith Winther Petersen

* 17. november 1949 † 17. september 2017

Med kroppen mot jorden

Med kroppen mot jorden
og blicken i det eviga blå
År jeg bortom tankarna och orden
där finns inget jag måste förstå
utom att kroppen är tung mot vår mark
att himlen är blå
och jag er lycklig och stark
med kroppen og jorden
finns det inget jag måste förstå

Jag trodde lycken nås
genom vända och slit
jag offrade svett och tårar
för att finna vägen dit
jag irrade kring efter färdiga svar
jag gjorde allt
men det här er det enda svar jag har
Att med kroppen mot jorden.....

Jag trodde sanningen
kanske fanns i en bok
jag hade fel så jag sökte
runt hela jordens klot
Jag irrade kring efter färdiga svar
jag gjorde allt men det här
är det enda svar jag har
Att med kroppen mot jorden.....

Bisættelse fra Kirkegårdskapellet
21. september 2017